

ŠIROKÉ SRDCE

Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ (Sk 8:36)

Základ kázání: Skutky 8:26-40

Milí bratři, milé sestry,

co všechno je třeba k tomu, aby se mohla uskutečnit svátost křtu, tedy aby někdo byl pokřtěn? Tak především minimálně dva lidé. Ten, kdo křtí a ten, kdo se nechává pokřtít. Dále voda. Také víra v Ježíše Krista, živěná zvěstováním evangelia. A v neposlední řadě přítomnost Ducha svatého. Bez Božího vedení, bez Boží účasti si křest člověka neumíme vůbec představit.

O tom všem nám dnes evangelista Lukáš vypráví. Na cestě z Jeruzaléma do Gázy (tedy na jih) se potkal jáhen Filip s etiopským velmožem, který se od něj nakonec nechal pokřtít ve jméno Ježíše Krista, o kterém právě od Filipa slyšel a v kterého sám uvěřil. Dva lidé, Písmo a jeho výklad, víra v Krista, Duch svatý a voda. Ale Lukáš nám však vypráví ještě o jedné skutečnosti, bez které se křest neobejde. Je to široké srdce. Doširoka otevřené srdce. Ale čím široké srdce? Všech zúčastněných stran. Ten, kdo křtí, musí mít široké srdce. Ten, kdo se nechává pokřtít, musí mít rozevřené srdce. A také Bůh. Ten ale mít široké srdce nemusí. On ho totiž má doširoka rozevřené vždycky. A vůči všem.

Etiopský dvořan se vydává se do Jeruzaléma z *konce světa*, jak se Etiopii tehdy ve středomořských oblastech říkávalo. Přijíždí na veliký židovský svátek do svatého města, aby se poklonil Hospodinu, Bohu Abrahamovu. Kupuje si svitek Písma, konkrétně Izajášovo proroctví, což ho muselo stát majlant. A protože se chce dozvědět o Božím jednání s tímto světem víc, ten svitek rozmotává a čte. Čte Písmo, navzdory faktu, že tomu, co čte, úplně nerozumí. Touží poznat Hospodina a jeho jednání lidmi, potažmo s tímto světem. A navíc je tento Etiopan otevřený pro nenadálé události. Všimněte si: Neznámý člověk běží chvíli vedle jeho vozu. A on jej pozve dovnitř. A za jízdy ho pokorně poprosí, aby mu vysvětlil slova, která u proroka Izajáše právě čte. A nakonec, když uvěří Filipovu kázání o Kristu, když své srdce doširoka rozevře pro Ježíše, ukřižovaného a vzkříšeného Mesiáše, chce se nechat pokřtít. Aby mu patřil. Aby měl vnějšně potvrzeno, že od této chvíle patří Kristu a Kristus patří jemu. Že služebník etiopské královny je od této chvíle i služebníkem Kristovým. Bez doširoka otevřeného srdce tohoto člověka by se nic z toho nestalo, bratři a sestry.

A tím více to platí pro Filipa! Filip není apoštol. Je to jáhen. Člověk, který byl s prvním mučedníkem Štěpánem vybrán apoštoly k tomu, aby obsluhoval u stolu. (Sk 6) Tedy aby rozdělával jídlo a základní potřeby chudým, především vdovám a sirotkům. Zodpovědná funkce, kterou bez širokého srdce otevřeného pro lidi a jejich konkrétní potřeby nelze dlouho a dobře vykonávat. Filip navíc prokázal, že jeho srdce je otevřené pro lidi, kteří nejsou v očích mnohých židů úplně košer. Je to právě on, kdo jako první začne kázat Krista v Samařsku. Tedy lidem, kteří žili s Židy v neustálém napětí. Filip je tam dřív než apoštolové, kterým se z hlavního města asi zatím moc nechtělo. Přece jen: Překročit pomyslné hranice, udělat první krok do neznáma, to chce odvalu! To vyžaduje srdce laskavě otevřené vůči lidem!

A právě to se v dnešním příběhu ukazuje velice silně. Bratři a sestry, je to velká věc, když si Žid sedne do jednoho vozu s Etiopanem. Etiopané neměli valnou pověst mezi tehdejšími vzdělanci. Prý bezcharakterní lidé z okraje světa. Může být bohatý, ale stejně to bude vždycky pól. Vůči Etiopanům měli lidé vážné předsudky. A to je jen začátek. Tento etiopský úředník je totiž eunuch. Kleštěnec. A to je určitě ještě větší problém. Jasně, napadne vás: Jak by to Filip mohl vědět, že tento člověk nemá varlata? No, asi mu to při jízdě sdělil. Nebo to Filip pochopil mezi řádky. Naslouchal úředníkovi: Čím se živí, kde žije a pro koho pracuje, co má na starosti. Přičemž tehdy bylo dost časté, že lidé v takovém postavení byli kastováni už v chlapeckém věku. Byla to typická součást přípravy na náročné a zodpovědné povolání. Ale právě o těchto lidech kolovalo mnoho předsudků a pověr. Prý jsou to morálně pokleslí lidé. Ani muži, ani ženy, něco mezi. Lidé hladoví po majetku a bohatství. A k tomu ještě připočteme, že vedle tohoto eunucha jede právě Žid. Člověk, který jistě znal Mojžíšův příkaz nepouštět do shromáždění Božího lidu právě kleštěnce. (Dt 23:2) Příkaz, který ovšem právě u proroka Izajáše Hospodin sám relativizuje. Budou-li zachovávat Boží přikázání, hlásá Izajáš, budou jednou patřit k Božímu lidu. (Iz 56:3-5) Shrňme si to: Filip je tedy v blízkosti člověka, který není Žid, žije na konci světa, je tmavé pleti, navíc je to kleštěnec. Lepší společnost si nemohl ani přát! Že nekřikl na vozku: *Zastav! Já vysedám! Šťastnou cestu!* Ne, právě to Filip neučinil. On dokázal být nablízku tomuto člověku. Dokázal s ním mluvit, vykládat mu Písma, zvěstovat mu Ježíše, a nakonec mu i posloužit křtem.

A tím vším ho krůček po krůčku přivedl do blízkosti toho, který má široce rozevřené srdce pro celý svět. Do blízkosti Ježíše Krista. Vždyť to Bůh sám touží po tom, aby tento pohanský dvořan neodjel do své domoviny bez toho, aby svůj život úzce propojil s Kristem. Kristus i za něj umíral na golgotském kříži. Z lásky k němu. Kristus umíral také proto, aby tento eunuch našel nový rozměr a nový smysl života. Aby měl pro svůj život naději. Aby se směl ve svém životě hluboce radovat. Aby našel Boží pokoj. Bratři a sestry, ta slova z proroka Izajáše, který četl ten etiopský dvořan, nás vrátila k velikonočním svátkům.

- ***Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. Ponižil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.***

Jsou to ta nejsmutnější slova z celého Izajášova proroctví. Tesklivá píseň o trpícím Božím služebníkovi. (Iz 52-53) Podle Filipa i podle nás: Píseň o Pánu Ježíši. Ale víte co? Ten eunuch mohl tato slova vztáhnout stejně dobře i na sebe. Na svůj vlastně hořký úděl. V dětském věku kastrovaný, *jako ovce vedená na porážku. Jako beránek, kterého stříhají.* Ponižený. Obráný o lidskou důstojnost. O mužství. *Soud nad ním byl zrušen.* Ve smyslu: *Spravedlnost mu byla odeprána.* Vždyť který z mladíků si takový osud vybere dobrovolně? *Nikdo přece jednou nebude vypravovat o jeho potomcích,* protože on žádné děti mít nebude. *Jeho život byl na této zemi ukončen.* Další pokolení z něj nevzejde.

Eunuch jistě netušil, že toto místo z Písma křesťané vztahují na svého Spasitele. Ale možná se v těch prorockých slovech sám poznal. A proto je četl pořád dokola. Proto je chtěl do hloubky pochopit. A to mu Filip umožnil. *Ježíš Kristus tím vším prošel, příteli, až do hořkého konce. On zná všechny tvé vnitřní bolesti, kterými procházíš. On zná tvou hořkost. On tu nesmyslnost lidského života, kterou někdy prožíváš, vynesl na kříž. V něm je tvá spravedlnost. V něm je tvůj život. On totiž na tom kříži zvítězil, což Bůh potvrdil třetího dne. Věř, a jeho vzkříšený život bude i tvým životem, tvou nadějí na život v Božím království, kam každá bolest, každé trápení, každá nespravedlnost bude mít vstup zakázán.*

Bratři a sestry, bez Kristova širokého srdce by to nešlo. Žádný křest by se neudál, ani tehdy na cestě z Jeruzaléma, ani dnes v javornickém kostele, nebýt Kristovy hluboké lásky k nám. On svůj život vydal napospas nespravedlnosti, marnosti, utrpení, a nakonec i smrti na kříži, jako ten poslední z posledních. Aby všichni směli do hloubky prožít Boží lásku. Jak ti, kteří žijí v pomyslném centru světa, tak ti, kteří žijí na jeho pomyslných okrajích, na periferii. Jak ti, kterých si druzí lidé váží, tak ti, kterých si druzí lidé neváží, které považují za morálně a lidsky problematické. Jak ti, o kterých mají druzí vysoké mínění, tak ti, o který koluje spousta zlých předsudků a lživých pomluv. Boží široké srdce oplývá vřelou a hlubokou láskou. Boží srdce tepe pro každého člověka. To je základ křtu. To je základ víry. To je základ pro celý náš život, nynější i budoucí. Amen.